

- К а л о я н - Ти си тук?
- А с е н - Гдѣ отиваш?
- К а л о я н - Тук...
- А с е н - Гдѣ отиваш? Какво си намислил?
- К а л о я н - Три отряда изпратихме да прегледат друмовете и доведат царицата, а още ги няма. *излиза през тайния проход* Ще се прехвърля през стената и сам ще проверя.
- А с е н - И аз ще дойда с тебе... *Забравятам ти.*
- К а л о я н - Ами ако узнаят, че си излязъл от крепостта?
- А с е н - Никой освен стражата няма да узнае. Не мога да *медам* чакам повече... *как се тревожиш!*
- К а л о я н - Добропобедника *да* ни е на помощ! и ще ни преведе здрави и читави.
- Двамата излизат.
- З сцена
- Хан близо до Селви.
- Близат Елена и Сеслав.
- Е л е н а - Свободен ли е Ловечкият друм, Сеславе?
- С е с л а в - Обсадата била дигната вече.
- Е л е н а - Защо не продължим? Кой знай чий е този хан.
- С е с л а в - Опасно е, честита царице. Навсякъде се пуца дума, че ромеите не си били отишли, а се спотайвали някъде наблизо.
- Е л е н а - Това са празни приказки, Сеславе. Наплашен народ, измисля небивалици. Царят знае, че сме на път, ще се тревожи.
- С е с л а в - Все ми се струва, че трябваше да останем по-дълго в крепостта на Градница.
- Конски тропот.
- Е л е н а - Какво е това?